

τησιν ἴδιοτελῶν σκοπῶν καὶ συμφέροντων. Οὐδεὶς ἀντιλέγει εἰς τοῦτο. Ἐπειδὴ ὅμως συμβάνει εἰς πλείστας περιπτώσεις ή ἐξυπηρέτησις ἀνόμων καὶ ἔκτος πάσης ἡθικῆς καὶ ἐντιμοτήτους συμφερόντων νὰ ἐπιδοκιμάζεται καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ὡς θῆθεν ἀναπόφευκτος ἀνάγκη πρὸς ἐπικράτησιν, καθίσταται ἐπιτακτικὲν καθῆκον ἡ θέσπισις νόμων, ίκανῶν νὰ ἐμποδίσουν τὴν καλλιέργειαν τῆς τοιάτης νοστροπίας. Θά ἥτο ἐπίσης ὁλέθριον ἔαν ἡ ἐξουσία τῶν νόμων αὐτῶν δὲν ἐπεξετείνετο καὶ μέχρι τῆς ἐπιβολῆς αὐτησπρῶν κυρώσεων ἐναντίον τῶν μὴ ἐπιθυμούντων νὰ συμμερφωθούν καὶ νὰ ὑποταχθοῦν εἰς ἔνα καθιερώμένον καὶ νόμιμον καθεστώς.

Πολλὰ ἡσαν τὰ πειράματα, τὰ ὁποῖα γένοντο μέχρι σήμερον πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προβλήματος καὶ ἀλλα τόσαν ὑπῆρχαν αἱ πικρίαι, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασε κατὰ καροὺς ὁ σταφιδοπαραγωγικὸς κέρμος τῆς χώρας μας. Καὶ τοῦτο, διότι οὐδέποτε ἐτέθη τὸ θέμα ἐπὶ ρεαλιστικῶν βάσεων καὶ οὐδέποτε κατωθώμαθι νὰ ἀντιμετωπισθῇ τοῦτο μὲ φυχροῖμίαν, οὔνεσιν καὶ προσπτικήν. Ἀλλὰ καὶ ἔαν κατὰ καὶροὺς ἐξηγγέλθησαν προγράμματα καὶ ἔθεσησαν νόμοις καὶ διετάγματα, πάντοτε εὑρέθησαν ἀνθρωποι, οἱ ὁποῖοι παρελειψάν νὰ τὰ ἐφαρμόσουν καὶ ἡγνόησαν τὸ γενικῶτερον καλέν.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου διετύπωσαμεν τὴν ἀπόψιν ὅτι ἡ Νομοθεσία, οἱ παρέχουσα τὰς δυνατότητας προστασίας τῆς σταφίδος εἰς τὴν χώραν μας, εἶναι ἀνεπαρκής καὶ ἐν πολλοῖς εὐπρόσβητοις εἰς παραβιάσεις καὶ παρεκκλίσεις. Τούτο, ὡς ἀνεφέρθη ἡδη, ἀπεδίχθη ἐκ τῆς κτηθείσης πειρακῆς τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ πειρατῶνς διεπιστώθη ἐκ τῆς τελευταίας κρίσεως, τὴν ὁποίαν ἀντεμπόπισε τὸ ἐσωτερικὸν σταφιδεμπόριον. Μιᾶς κρίσεως, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρχαν ἀκρως δυσμενῆ διὰ τὴν Σταφιδικήν μας Οἰκονομίαν καὶ τῆς ὁποίας ὅμως ἡ ἔκτασις ἡδύνατο καλλιστᾶ νὰ περιωρισθῇ, ἔαν ὑπῆρχεν ἔνος σύστημα συγκεντρώσεως καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος, στηριζόμενον ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων καὶ δυνάμενον νὰ συμβάλῃ θετικῶς εἰς τὴν προώθησιν τοῦ προϊόντος. Ἀλλὰ ποίον θὰ ἐπρεπε νὰ εἶναι τὸ σύστημα αὐτὸν καὶ ποία ἡ ἐνδειγμένη Νομοθεσία;

Τὸ σύστημα τῶν τιμῶν ἀσφαλείας

καὶ τῆς συγκεντρώσεως τῆς σταφίδος ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου διαχειριστικοῦ ὄργανου, ἐνώ ἀπόδιδη διὰ τὴν περιπτώσιν τῶν συντηρισίμων γεωργικῶν προϊόντων ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, ἀποδεικνύεται ἐν τῇ πράξει ὅτι εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ προϊόντα μὲ λίαν ἐλαστικῶν καταναλώσιν καὶ ὀλοκληρωτικῶν ἐξαγγώγιμα, ὡς εἶναι ἡ σταφίδης. Ἡ ἐξαγγελία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ σταθερῶν τιμῶν ἀσφαλείας διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς, λόγω ἀδυναμίας ἀναπροσαρμογῆς τῶν τιμῶν αὐτῶν βάσει τῶν διαμορφωμένων ἐκάστοτε καὶ ἀδικίας συνθήκων. Καὶ ἔχει ἀποδειχθῆ εἰς πλείστας περιπτώσεις ὅτι αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὴν διεθνῆ ἀγράν, διαμορφώνονται ἐκάστοτε καὶ ἐπρεάζονται ἐκ ποικίλων παραγόντων, ὡς εἶναι τὸ ὑψός τῆς παραγωγῆς, η ποιότης, η καταναλώσις, πολλακίς δὲ καὶ αἱ εἰδικαὶ εἰκονομικαὶ συνθήκαι τῆς παραγωγῆς η καταναλωτρίας χώρας. Δὲν εἶναι δυνατόν, ἐπομένως, ἐν μέσῳ τῶν ἀναποφεύκτων αὐτῶν διακυμάνσεων, νὰ ἔχουν ἐξαγγελθῆ ἐκ τῶν προτέρων σταθεραὶ τιμαὶ ἀσφαλείας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδέσμευσον ἐνδεχομένην τάσιν διαμορφώσεως τῶν τιμῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς ἐπιπέδα αὐτῶν τοῦ τοιύτων ἀσφαλείας.

Ἄλλα καὶ ὑπὸ τὸ ὑφιστάμενον σημερον καθεστώς τῆς ἐλευθέρας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐμπορίοις τῆς σταφίδος, καθίσταται ἀδύνατος ἡ κατάργησις τοῦ συστήματος τῶν σταθερῶν τιμῶν ἀσφαλείας. «Ολοι γνωρίζουν τοὺς κινδύνους, τοὺς όποιους περικλείει τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας τοῦ προϊόντος, ιδιαιτέρως ὅταν ὁ ἀνταγωνισμὸς εἰσέρχεται εἰς δεξεῖαν φάσιν καὶ τὸ ἐξαγγωγικὸν ἐμπόριον κινεῖται ὑπὸ κερδοσκοπικᾶς καὶ καιροσκοπικῆς τάσεις. Τὰ παραδείγματα, ἀλλωστε, τῆς τεχνητῆς καθυστερήσεως τῶν ἐξαγγωγῶν καὶ τῶν προσφορῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μὲ χαμηλὰς τιμὰς, εἶναι τέσσον πρόσφατα, ὥστε οὐδὲ σκέψις νὰ γίνεται περὶ ἐφαρμογῆς συστήματος ἐλευθέρας ἐμπορίας ἀνευ σταθερῶν τιμῶν ἀσφαλείας.

Δὲν ἀπομένει, οὕτων, εἰ μὴ ἡ ἐξεύρεσις ἀλλού τρόπου ἀντιμετωπίσεως ἐπιτυχοῦ τῆς καταστάσεως. Καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἡ ἐνιαία συγ-